

„Otkrila sam da katolici čitaju bibliju“

Larissa, koja je bila protestantkinja, imala je dečka katolika u Brazilu. Isprva je mislila da će se on obratiti (a on obrnuto). Došlo je vrijeme kada su se njihove razlike činile nerješivima. Ali Google je pomogao riješiti problem.

3.02.2023.

Dolazim iz obitelji koja je podijeljena na evangeliste i katolike. Obitelj mog

oca je evangelistička, a majčina katolička (ali samo onako kako je navedeno u popisu stanovništva). Odnosno, majčina strana obitelji ne prakticira nikakvu religiju. Rezultat je bio da nisam imala mnogo katoličkog primjera i na kraju sam dobila veći utjecaj od očeve obitelji, koja je prakticirala svoju vjeru. Počela sam pratiti svoje tete u crkvu, a kad god bi se naša obitelj okupila, imali smo molitvu. Godine 2010., kad sam imala 18 godina, krstila sam se u Prezbitarijanskoj crkvi u Palmasu, ali sam ubrzo prešla u Baptističku crkvu. Bila sam sretna i zadovoljna svojom vjerom, sve dok 2012. nisam počela hodati s Danilom, mojim sadašnjim suprugom.

Danilo je bio katolik. U početku to nije bio problem, jer smo se dobro slagali i bila sam sigurna da će na kraju prijeći na protestantizam. Ali nisam znala da se on nadao da ću prijeći na katoličanstvo.

Kako je vrijeme prolazilo, nastajale su poteškoće, jer ja sam svoj duhovni život uvijek shvaćala ozbiljno, kao i Danilo. Budući da sam ja bila jako uključena u svoju crkvu, a on u svoju, odlučili smo prekinuti vezu zbog naše vjerske nekompatibilnosti. Nismo se mogli dogovoriti u kojoj vjeri ćemo odgajati svoju djecu.

Bili smo razdvojeni oko četiri mjeseca, ali smo krajem 2014. godine obnovili vezu. Ali ubrzo se pojavio isti problem, jer smo oboje nastavili imati ista uvjerenja.

Početkom 2015. priča počinje ići u drugom smjeru. Odlučila sam uzeti nekoliko dana odmora nakon napornog razdoblja na kraju studija i jednog od tih dana sam pregledavala internet gdje se pojavila poveznica na Googleu: „Putovanje bivšeg baptiste prema katolicizmu.” Kliknula sam na njega i počela čitati. Bila je to priča o Fabiu Salgadu, koji

je magistrirao filozofiju i ima dubok intelektualni život. Potjecao je iz protestantske obitelji i nikada nije imao dodira s katolicizmom. Jednog je dana odlučio proučiti povijest kršćanstva od početka kako bi otkrio istinu. I nakon dvije godine dubinskog istraživanja došao je do zaključka da je Katolička Crkva zapravo prva Crkva.

Također je spomenuo da je imao djevojku koja je protestantkinja. On se obratio, ali ona je još uvijek bila protestant. Na kraju je dao svoju e-mail adresu i odlučila sam mu pisati. Najviše me zanimalo kako ide veza s njegovom djevojkom protestantkinjom, budući da sam i ja bila u istoj situaciji.

Poslala sam e-mail i sljedeći dan sam iznenađujuće dobila odgovor. Počeli smo redovito razgovarati i, ukratko, podučavao me vjeronauk. Zatim sam preko Fábija upoznala oca Paula

Ricarda i počela gledati njegove video priloge. Također sam se upoznala s knjigama Scotta Hahna, bivšeg prezbitarijanskog svećenika koji je prešao na katoličanstvo. Jedna od njegovih najpoznatijih knjiga zove se *Rim slatki dom*, koja govori o njegovom obraćenju. Zapravo, Danilo mi je dao ovu knjigu neposredno prije nego što smo raskinuli, ali tada je nisam bila spremna pročitati.

Fabio mi je rekao da bi prvi korak bio čitanje ove knjige Scotta Hahna. Ali kad sam počela razgovarati s njim, nisam imala namjeru prijeći na katoličanstvo. Samo sam htjela znati kako se nositi sa svojim odnosom. Odlučila sam da neću ništa izgubiti učenjem više o katoličkoj vjeri i čitanjem ovih knjiga, jer bi to na kraju moglo ojačati moj vlastiti položaj.

U sljedeća tri mjeseca pročitala sam nekoliko knjiga Scotta Hahna: Rim, slatki dom, Gozba Jaganjčeva i Zdravo Kraljice. Također sam pohađala mnoge tečajeve koje je držao otac Paulo Ricardo. Tijekom ovog vremena razmišljanja Danilu nisam ništa rekla.

Što sam više učila, to sam više shvaćala da katolici nisu tako neuki kao što sam mislila. Otkrila sam da čitaju Bibliju i da, iako je nisam dobro razumjela, postoji razumno objašnjenje za svako katoličko učenje. Vidjela sam da nije važno samo čitati Bibliju, već njezino ispravno tumačenje. S vremenom sam bila prisiljena priznati da je postojalo tumačenje koje je proizašlo iz autoriteta Crkve koja postoji više od dvije tisuće godina. Vidjela sam da je Crkva institucija koja je trajala dulje od bilo koje druge i koja je preživjela tragična razdoblja u svojoj povijesti, dok je uvijek bila dosljedna

u svojim učenjima o vjeri i moralu. Unatoč svemu, Crkva se nikada nije pokolebala u nauku, koji pokazuje dosljedno jedinstvo.

Nakon tri mjeseca učenja odlučila sam ispričati Danilu sve što mi se događa u životu, ali sam ga zamolila da se ponaša što je moguće više diskretno.

Bilo je to jako teško razdoblje za mene jer sam stvarno željela slijediti istinu. Zato sam zamolila Boga da ne dopusti da me prevare moje emocije i da mi osigura da stvarno budem na pravom putu. Jako sam pazila da ne dopustim da budem pod utjecajem Danila, jer sam željela biti sigurna da sve to radim samo za Boga. I zamolila sam Danila da me više ne poziva na Mise i druge aktivnosti vezane uz Crkvu.

Sve se to dogodilo 2015., štoviše, za mene je to bila vrlo teška godina, jer se više nisam osjećala kao kod kuće u

vlastitoj crkvi. Ali i dalje mi nije bilo ugodno u katoličkoj crkvi. Kad je došao kraj godine, postala sam sigurna da više nema povratka i da je jedini pravi put da postati katolkinja.

Godina 2015. bila je također važna jer sam te godine upoznala mnogo praktičnih katolika, što je za mene bila presudna točka, jer do tada nisam imala primjera dobrih katolika. Iste godine Danilo se odselio iz Palmasa i to je bilo dobro za mene jer sam se tada još uvijek bojala da ću biti pod njegovim prevelikim utjecajem.

Počela sam uporno moliti, tražeći duhovnog voditelja. Onda sam u veljači 2016., na predkorizmenoj duhovnoj vježbi, susrela redovnika karmelićanina u habitu na velikoj vrućini. Počeli smo razgovarati i odmah sam primijetila empatiju. Pitala sam ga može li redovnik biti duhovnik ili to može samo svećenik,

a on mi je rekao da je spreman pokušati mi pomoći.

Još mu nisam ispričala svoju cijelu priču, sve dok mi nije povjerio da je prije nego što je postao fratar bio evangelik. U tom trenutku osjetila sam da me Bog duboko voli i oči su mi se počele puniti suzama. Kao da je Bog još jednom potvrdio da sam na pravom putu.

Tako me počeo savjetovati, ali nažalost dva mjeseca kasnije prebačen je u São Paulo. No prije nego što se preselio, savjetovao mi je da se upišem na vjeronauk, a providno sam imala jako dobrog vjeroučitelja koji mi je puno pomogao. Budući da sam već bila krštena u Prezbiterijanskoj crkvi, a Katolička crkva to krštenje smatra valjanim, samo sam trebala dati javnu ispovijed vjere i primiti euharistiju i krizmu.

Bio je to lijep i emotivan trenutak. Odmah nakon što sam izgovorila zavjet vjere, biskup mi je čestitao i osjećala sam se dobrodošlo u Crkvu. Danas mogu reći da mi je duhovno bogatstvo Katoličke crkve donijelo unutarnji mir kakav nikad prije nisam osjetila. Nevjerojatan je osjećaj pripadnosti povijesti Crkve koja traje toliko godina. Naučila sam da istinski možemo voljeti samo ono što znamo, a to zahtijeva puno volje s naše strane. Trebamo poznavati temelje crkvenog nauka da bismo ga voljeli. Jamčim da se isplati!